

Sosiaalivaliokunnan mietintö n:o 22 hallituksen esityksen johdosta laiksi eräistä poikkeuksista valtakunnallisista työttömyyskassoista annettuun lakiin

Eduskunta on 15 päivänä lokakuuta 1982 lähettänyt sosiaalivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 174.

Samassa tarkoituksessa eduskunta on lähettänyt valiokuntaan 22 päivänä toukokuuta 1979 ed. P. Vennamon ym. lakialoitteen n:o 385 (1979 vp.) laiksi valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain 15 ja 20 §:n muuttamisesta ja 29 päivänä helmikuuta 1980 ed. Leppäsen ym. lakialoitteen n:o 142 (1980 vp.) laiksi eräistä poikkeuksista valtakunnallisista työttömyyskassoista annettuun lakiin.

Tässä yhteydessä valiokunta on päättänyt ottaa myös käsiteltäväksi eduskunnan 12 päivänä kesäkuuta 1979 valiokuntaan lähettämän ed. Koskisen ym. toivomusaloitteen n:o 1294 (1979 vp.) työttömyyskassapäivärahan jatkuvan maksamisen esteenä olevan työttömyysavustuspäivien enimmäismäärärajoituksen poistamisesta.

Asian johdosta ovat olleet kuultavina hallitussihteeri Sakari Heikkilä sosiaali- ja terveysministeriöstä, hallitussihteeri Erkki Karjalainen työvoimaministeriöstä, asiantuntijalääkäri Markku Toropainen Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöstä, varatuomari Mikko Hurmalainen Suomen Työnantajain Keskusliitosta ja kassanjohtaja Lauri Anttila Rakennustyöläisten työttömyyskassasta. Käsiteltyään asian valiokunta esittää seuraavaa.

Esityksessä ehdotetaan työttömyysavustusten 500 päivän enimmäisrajan voimassaoloaikaa jatkettavaksi vuoden 1983 loppuun. Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1983.

Lakialoitteessa n:o 385 (1979 vp.) ehdotetaan valtakunnallisista työttömyyskassoista annettua lakia muutettavaksi pysyvästi siten, että työttömyysavustuspäivien lukumäärä kolmen

peräkkäisen kalenterivuoden aikana saa olla enintään 600. Niinikään lakialoitteessa ehdotetaan, että edellytyksenä työttömyysavustuksen maksamiseen enimmäisajan jälkeen tulevalle työttömyysavustukselle olisi se, että työnhakija ei ole työtä vieroksuva.

Lakialoitteessa n:o (1980 vp.) ehdotetaan pysyvää järjestelyä, jossa päiväavustusta suoritetaan 450 työttömyyspäivän lisäksi kunnes asianmukainen työpaikka on saatu järjestetyksi.

Toivomusaloitteessa n:o 1294 (1979 vp.) ehdotetaan, että hallitus ryhtyisi viipymättä toimenpiteisiin työttömyyskassapäivärahan jatkuvan maksamisen esteenä olevan kattorajan kokonaan poistamiseksi.

Hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä sosiaalivaliokunta pitää hallituksen esitykseen sisältyvää lakiehdotusta tarpeellisena, minkä vuoksi valiokunta on asettunut lakiehdotuksen hyväksymisen kannalle. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa laki- ja toivomusaloitteet hylättäviksi.

Edellä olevan perusteella sosiaalivaliokunta kunnioittaen ehdottaa,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Samalla valiokunta ehdottaa,

että lakialoitteisiin n:ot 385 (1979 vp.) ja 142 (1980 vp.) sisältyvät lakiehdotukset hylättäisiin.

Lopuksi valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloite n:o 1294 (1979 vp.) hylättäisiin.

Helsingissä 28 päivänä lokakuuta 1982

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja M. Puhakka, varapuheenjohtaja Kauppi ja jäsenet Alppi, Halonen, Hyryn kangas, Joutsenlahti, Juntumaa,

Kemppainen, Mikkola, Paasio, Pokka, Saarikoski, Savolainen, Stenius-Kaukonen ja Zilliacus sekä varajäsen Pukkio.

Vastalause

Työllisyystilanne maassamme on voimakkaasti heikkenemässä. Tästä syystä on erikoisesti syytä kiinnittää huomiota myös siihen lainsäädäntöön, jolla turvataan työttöminä olevien toimeentulo työttömyysaikoina. SMP:n kanta on se, että todella työnpuutteen vuoksi vaikeuksiin joutuvia on autettava. Siksi on mm. lakia valtakunnallisista työttömyyskassoista parannettava niin, että se entistä paremmin täyttää tehtävänsä.

Asiantilan korjaamiseksi on SMP:n eduskuntaryhmä jättänyt keväällä 1979 lakialoitteen n:o 385, jossa ehdotetaan työttömyyskassavavustusta maksettavaksi 600 päivältä.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen pykälä hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Sen estämättä, mitä valtakunnallisista työttömyyskassoista 23 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain 15 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 6 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (453/74), on säädetty kolmen peräkkäisen kalenterivuoden aikana maksettavasta enimmäisajasta, saa päiväavustusta suorittaa 450 työttömyyspäivän lisäksi enintään 150 työttömyyspäivältä.

Helsingissä 28 päivänä lokakuuta 1982

Anssi Joutsenlahti